

Những Bí ẩn cuộc đời của một Linh mục mù, cha José Humberto

Thanh Quảng sdb

Cha José Humberto Negrete Lezo chia sẻ với trang Aleteia những kinh nghiệm của cha, một linh mục mù, việc mất thị lực đã ảnh hưởng đến cuộc đời và mục vụ của cha như thế nào.

Trong năm giác quan, thị giác nói chung được con người đánh giá cao nhất vì nó cho phép chúng ta thưởng thức vẻ đẹp của công cuộc sáng tạo của Chúa và các công trình do con người làm nên. Trang Aleteia đã phỏng vấn cha José Humberto Negrete Lezo, một linh mục bị mù vì bệnh tật.

Bảy năm không thấy mặt trời

Cha Humberto, người gốc Irapuato, bang Guanajuato, Mexico, sinh ngày 4 tháng 5 năm 1968. Ngài thụ phong linh mục ngày 27 tháng 7 năm 1996. Cách đây vài năm, ngài mắc chứng bệnh tiểu đường. Do biến chứng, tình trạng cơn bệnh trở nên tồi tệ hơn, đến mức làm hư võng mạc và khiến ngài mất thị lực hoàn toàn. Cha nói: “Tôi đã mất thị lực trong 9 năm và trong 7 năm qua, tôi không còn nhìn thấy gì nữa.

Tuy nhiên, kinh nghiệm sống đã khiến cha tập trung nhiều hơn vào khía cạnh tinh thần. “Cái mù, nó khiến tôi nhạy cảm hơn với những người đau khổ, những người bệnh tật, những người đến với tôi để được

lắng nghe họ tâm sự, những người xin tôi dành một chút thời gian cho họ. Thời gian của tôi là dành cho họ,” cha nói, bởi vì trong giới hạn của tôi, tôi đang tiến về phía trước.

Một sự mất mát đầy khó khăn

Vị linh mục thú nhận rằng lúc đầu việc mất thị lực là điều rất khó khăn đối với ngài. Cha giận giữ và không muốn chấp nhận theo ý Chúa. “Thời gian đã giúp tôi bình lặng lại, trấn an tôi, từng ngày từng phút” cha thừa nhận: “Cha chia sẻ rằng cha đã vượt qua được cái thái độ bất chấp của con người trước đau khổ! Thật vậy chúng ta không thể thoát ra được nếu chúng ta không tìm ra ý nghĩa thiêng liêng của nó”.

Cha cho hay nhìn hoàn cảnh của mình một cách lạnh lùng và theo quan điểm con người, cuộc sống của cha ấy đã mất đi ý nghĩa “bởi vì cha đã trở nên cô đơn cô thế. Đôi khi cha cảm thấy bị các anh em linh mục của mình phân biệt đối xử, nhưng nhìn từ một góc độ thần học, thiêng liêng thì đây là một điều có lợi”, cha ấy nói với niềm tin vững vàng: “Tôi đã giành được nhiều linh hồn cho Chúa mà không cần thị giác.”

Cha Humberto và vị giám mục giáo phận trong lễ kỷ niệm ngày lễ quan thầy của giáo xứ Rectoría del Señor Atado a la Columna

Cha José cử hành thánh lễ như thế nào?

Mặc dù bị khiếm thị, cha vẫn phụ trách một giáo xứ và không bị cản trở về việc cử hành Thánh lễ. Cha có một người phụ tá đứng cạnh trong Thánh lễ để đọc Sách cho cha, và cha lặp lại... Ngoài ra, nhóm phụng vụ còn đọc Tin Mừng và cha giảng lễ. Dù có những thừa tác viên giúp đỡ cha, cha vẫn cho rước lễ. Cha mỉm cười chia sẻ: “Khuyết tật của tôi là thị giác, chứ không phải vận động,”

Trước nỗi đau, giọt lệ xót thương và mừng vui

Cha Umberto hiểu rằng nhiều người cũng trải qua nỗi đau giống cha, từ việc “quan sát màu sắc, con người, cuộc sống hàng ngày và đột nhiên không còn nhìn thấy gì cả,” cha giải thích. Ngài hy vọng rằng họ sẽ được khích lệ khi có được một linh mục chia sẻ và hiểu được những trải nghiệm của họ.

Cha ấy kết luận “đó là một tình huống rất khó khăn. Trải nghiệm nỗi đau của tha nhân. Có những giọt lệ khóc thương cho đôi mắt của cha, cho sự mất đi thị lực của cha, như thể cha đã mất đi một người bạn hay một người thân yêu. Nhưng sau đó hãy phó thác mình cho Chúa. Không có Chúa, người khuyết tật không thể tiến tới được”.